

42 V

МНОГО по-късно, 1934-35 година, ми дадоха и на мене доставки. В началото Шнур ме повика и ми предложи да ми даде два милиона килограма тютюн да закупя от Македония паралелно с Нак Асенов. Аз отказах. Може би съм събркал. Тогава бях зает с ликвидирането на старата фирма. Имахме разправии с банката. Накрая, като ликвидирахме всичко, тогава вече дойде Венкел и ми определи една малка покупка. Тогава те основаха ревизионно и контролно бюро, начело с граф Венкелфелд. Аз пък бях познат с това семейство. Накрая пък купувах вече за моя сметка в Беломорието. ^{има указ} Държавата ни беше гарантирала военновременния риск, когато ни прати да купуваме тютюни в Беломорието. Има за това документи. Но проф. Петко Стоянов се показва по-краен и от комунистите и след "евети той спря преписката, по която трябваше да ни се заплатят загубите в Беломорието. Р. Генев беше тогава в "министерство на Търговията и по процедурата на този указ ние трябваше да представим документи. След Девети той завеждаше отдел "Тютюн".

Д. Велчев направи предпратя. Без този преврат русите можеха да закъснеят и трудно може да се каже дали властта щяка да вземат комунистите. Та Р. Генев прати на министерството на Финансите тези документи за изплащане. Това беше по указ, по закон. А проф. ^{Петко} Стоянов не даде ход на преписката за плащане. Искаше да се извеси на комунистите. После него го махнаха и вече въпросът замря. Този указ или трябва да се унищожи, или теи загуби да се заплатят.

Дал сведенията:

Шнур

Събрали сведенията:

Е. Венкел